

Родът на Дона от с. Горна Мелна

Крум Г. Миланов, пра-пра-правнук на Дона
Иван З. Илиев, пра-пра-правнук на Дона
Митко П. Георгиев, пра-пра-пра-правнук на Дона
Тинко И. Трифонов, пра-пра-пра-правнук на Дона

Благодарности

Отправляме благодарности към две групи лица – едните, които дадоха ценни сведения за техни предци или за по-далечни за тях роднини и други, които нямат отношение към Дониния род, но по силата на служебното си положение или по наша молба ни оказаха помощ, в някои случаи с голямо значение.

Към първата група изказваме благодарност на:

Асен Зарев Тошев и съпругата му Мага от с. Горочевци, които дадоха редица данни за фамилията на Наста Радунова Найденова, някои данни за фамилията на Трена Якова Найденова и отчасти за фамилията на Струмка Найденова;

Д-р Катя Василева Стоянова, която даде данни както за собственото си семейство – на Цветанка Миланова Радунова, така и за семейства на Петър Миланов Радунов и Симо Миланов Радунов;

Роска Симова Миланова и Луна Симова, които допълниха данните за семейството на Симо Миланов, както и спомени на Луна, предадени ѝ от Симо Миланов за Радун и за името на съпругата на Найден – Стойкя, и за починалите момичета на Милан Радунов – Дона, Юла и Зака;

Марица Иванова, която даде данни за фамилията на Радун Найденов и за Радун;

Саздо Иванов, който даде данни за фамилията на Радун Найденов и за Радун;

Милко Захариев Илиев, който разказа спомени за Радун, предадени му от Захари Илиев;

Левка Кирова, която даде данни за семейството на Стоян Радунов и за преселването на Стоян в местността Шаркова падина;

Митко Киров Димитров, който сподели предания за Радун, за идването на първата жена, довела Найден, която според него се е казвала Велика, и за обяснението на Ружа защо е харесвала Радун;

Нада Василева Иванова, която разказа спомени за Милица Якова;

Игнат Евтимов Иванов, който даде данни за семейството на

Милица;

Стана Николаева, която разказа спомени за семейството на Лена Иванова, по мъж Николаева;

Васил Йотов Аначков, който даде данни за Стоян Игнатов, съпруг на Стоянка Якова и за неговия син Сотир, загинал във войната;

Захари Исаев Михалков, който разказа спомени за Стоянка Якова, живяла за определен период при Исай Михалков и за втория съпруг на Стоянка – Алекси;

Димитра Саздова, която разказа спомени за Трена Якова Найденова;

Нада Колева, която разказа предания, които тя е запомнила за Струмка Найденова;

Йордан Левчов, който разказа спомени, предадени от предците за Гюра и нейния съпруг Йоцо от с. Костуринци;

Донка Георгиева, която разказа спомени за Дона Радунова;

Донка Тасова, която разказа спомени за Дона Радунова;

Ганка Тасова, която разказва спомени за Дона Радунова;

Донка Тасова, Йорданка Гюрова и Живка Христова, които разказват спомени за Петра Григорова;

Кремена Стефанова Рангочева, от Дониния род, която след неколккратно преработване доведе представените схеми до вида, в който те се представят в книгата;

Калин Иванов Илиев от Дониния род, който е автор на снимките в настоящата книга;

Радостина Иванова Илиева от Дониния род, която взе участие в изработването на схемите на рода.

Към втората група изказваме благодарност на:

Свещеник Петър Стоянов Христов от църквата “Св. Никола”, гр. Трън, който ни оказа неограничена помощ, като ни предостави данни от църковни регистри за нашите предци;

Катя Николова Христова, счетоводител към храма “Св. Никола”, гр. Трън, която ни помогна да открием църковните регистри от църквата “Св. Троица”, Горна Мелна, за минали периоди;

Веселин Лалов от гр. Трън, зет на Горна Мелна, който има заслуга за осъществяване на контакт със свещеник Петър Стоянов Христов;

Валя Чакърова, директор на Окръжния Държавен архив в Перник, която ни осигури помощ да получим изключително ценните документи за Основното училище в Горна Мелна;

Екатерина Иванова от Окръжния Държавен Архив, която ни предостави материалите за Основното училище в Горна Мелна и извърши проверка за наличието на материали за църквата “Св. Троица” в Горна Мелна;

Анри Миленов, юрист от гр. Нови Пазар, който откри и ни изпрати смъртните актове на Дона Радунова и Григор Младжов от м. Бойнци;

Нора Христова от Трънския общински съвет, която откри смъртните актове на Радун Найденов, Милица Якова и Трена Якова и ни предостави възможност да открием смъртните актове на Ружа Дънкова, Стоян Радунов и Илия Радунов,

Александър Ненков, кмет на Трънската община, който разреши да се търсят смъртните актове на Дониния род.

ВМЕСТО ПРЕДГОВОР

Как започна всичко това? Често при различни срещи се разказваха спомени за нашия произход и за предците ни. Между тях имаше и факти, които будят не само размисъл, но и мили чувства и мълчалива гордост, че нашите предци са били хора, достойни за уважение. Така възникна идеята да се опитаме да възстановим част от историята на нашето родословие и тя бе обсъдена на среща между двама (КГМ и ИЗИ) от авторите на настоящия материал и Левка Кирова, правнучка на Радун. Обещахме си да направим първите стъпки, като съберем данни по образец, предварително приготвен от един от нас (КГМ). С това започна дългият път на постепенното и мъчително изясняване на някои от фактите, случили се в далечното минало. Огромната част от хората, към които се обърнахме се отзоваха благосклонно с даване на съответните данни и разказване на спомени, предадени от нашите родители. Имаше и единици, които отговориха, че нямат време за “глупости” или че тяхното дете, което разбира от компютър и може да помогне с нещо, е заето с подготовка за изпит и затова не може да го ангажираме. Те не се отзоваха дори да се разровят за снимков материал в техните документи.

Срещнахме голяма спънка в опита да ангажираме администрацията на Общината в гр. Трън, където преди около две години са пренесени всички регистри от кметствата по селата. Но пък срещнахме разбиране и отзивчивост от свещеника Петър Стоянов Христов от църквата “Св. Никола”, гр. Трън и Катя Николова Христова, счетоводител към храма “Св. Никола”, Трън. По-късно и от Трънската Община склониха да ни дадат възможност да получим данни за нашия род.

Така усилията за събиране на материали продължават вече доста време. Трудности срещаме особено в събиране на материал за фамилията на Дона Радунова Найденова, чието семейство се преселва в с. Бежене, Новопазарско, преди 20-те години на миналия век, което по-късно се разраства и част от него се устано-

вява в с. Доброплодно, Провадийско, друга част се преселва в в гр. Нови Пазар, а трета понастоящем е в гр. Варна.

Двама от правнуците на Радун (Милко и Иван Захаријеви Радунџи) посетиха с. Божица, с надеждата да се открият нови данни. За съжаление засега няма успех. Намирането на автентични доказателства за годините на раждане, сключване на брак и смърт изисква нееднократно пътуване до гр. Трън, стотици телефонни разговори, молби и какви ли не други усилия. Решаването на всички тези проблеми, колкото и да изглеждат дребни, постигаме с мотивировката непременно да покажем макар и незначителна част от живота на нашите предци, в който е имало и по-значими успехи, като достигане на върховете на строителното изкуство на много от потомците на Дона, Дойчин, Павел и съпругата му и техните деца Найден и Стойкя, както и успехите на редица други членове на този род в областта на стопанството, политиката, техниката, образованието и науката и други. Желанието ни е да допринесем нещо за утвърждаване на самочувствието, че и ние сме дали нещо на света. Нито за миг не си мислим, че ще завършим в цялата й пълнота историята на нашия, Донния род. Живеем с надеждата, че ще се намерят други, по-енергични от нас, членове на този род, които не само ще продължат, но и ще задълбочат разкриването и написването на историята, започната от нас. Толкова ни се иска някой член на Дониния род, който е много далеч от с. Горна Мелна и е неин пра (многократно пра-) внук или внучка да се учуди когато прочете тези редове, че е имал(а) такава прабаба като Дона и нейните деца Найден и снахата Стойкя, че те в онова време се преодолявали толкова трудни проблеми, побеждавали са и са оставили след себе си толкова следи. На такива наши роднини предварително се покланяме и им благодарим. А на тези, които ще отминат с досада написаното тук ще им пожелаем всичко хубаво, със забележката, че на този свят едва ли има нещо без корен или без основи или без каквито и да е предпоставки.

Наслука, драги наши роднини, в търсенето и намирането на най-подходящия израз на дълбока благодарност към предците

ни и в оживяване на реално самочувствие на сега живите и най-вече на младите членове на този род!

От авторите

ВЪВЕДЕНИЕ

След обстойно обсъждане решихме да озаглавим нашият род на името на Дона, която според предания е дошла от с. Божица. Вярно е, че ние също сме потомци в еднаква степен и на Дойчин, съпруг на Дона. Той обаче е починал, преди Дона да дойде в нашето село Горна Мелна. И още по-важно, Дона взема рисковото решение да замине от с. Божица сама и то с невръстната си рожба Найден. Дона сигурно преодолява невероятни трудности и решава непосилни проблеми. Тя създава условия Найден да расте и после по нейно предложение (както е било по онова време) той взема за съпруга Стойкя от Павловци. Този брак се оказва доста сполучлив, защото Стойкя му ражда четири деца, всяко от които поставя началото на четири големи рода, за които ние разказваме тук. Родителите на Стойкя, Павел и неговата съпруга, също са предтечи на нашия род, защото чрез дъщеря им Стойкя в последващите поколения тече и тяхна кръв. И делът от гените на Павел и съпругата му са толкова, колкото и делът от гените на Дона и Дойчин в следващите поколения. Но тази семейна двойка остава встрани от рода на Дона, тя поставя основи на друг голям род, този на Павел.

Вярно е, че Найден и Стойкя са от решаващо значение за развитието на този род, но още по-важно е било решението на Дона и последващото му осъществяване. Още повече, че то е било свързано с риск, който по-сетне се оправдава. Обсъждахме също и това, че е прието родовете да се означават на името на мъже, което в тези времена има своето обяснение. Въпреки тази традиция и неписаното правило да се признават предимно или дори само мъжете, ние приехме, че основата на основите на нашия род е Дона, поставила началото на род в с. Горна Мелна. Ако сме сгрешили приемаме да ни упрекват, но живеем с мисълта, че и мъртвите, първите потомци на Дона, най-вече Найден и четирите ѝ внука биха ни оправдали и биха се присъединили към това наше решение. Накратко, уверени сме, че нашият род е родът на Дона, от с. Горна Мелна.

Друг важен въпрос за нас бе кои хора могат да претендират, че са от рода. Дали това са само тези, които произхождат от началото на нишката Дона и Дойчин или и тези, които се вливат в тази нишка, като снахите и зетьовете, които участват след това в развитието на рода? Ние избираме вторият критерий, с непрекъснатото формиране и разширяване на рода с нови хора, защото в този процес участват също появяващите се по-късно снахи или зетьове. Това е не само справедливо, но то е и вярно, защото във всяко следващо поколение потича нова кръв, с нови гени, а самите новодошли в Дониния род участват с живота си и с поведението във формирането на следващите поколения. Затова се старяхме да има равенство между тези, които идват директно от по-предишното поколение и тези, които се вливат като снахи и зетьове. Направихме опит този принцип да проличава във всяка схема, с което се утежнява възприемането на схемата. Но приемаме, че е по-важно да служим на точността, отколкото на лекотата на възприемане на изложението.

Взехме също и друго необичайно решение. Да издадем материала във вид, без да е завършена цялостната картина на рода, поради липса на пълни данни за три от големите фамилии на рода - тези на Яков, Струмка и Гюра. Засега не е по силите на авторите да завършат сами тази част от родословието. Ние се надяваме, че от всяка от тези фамилии, ще се намерят хора, които ще прегърнат идеята да досъберат данни за всички потомци на Яков, Струмка и Гюра. Още повече, че е изминат най-трудния участък от пътя, като са събрани данни за Дона, Найден и Стойкя и за тримата родоначалници на останалите три фамилии – Яков, Струмка и Гюра. И не на последно място е може би най-важният въпрос – защо полагаме тези усилия, за да представим горномелънският род на Дона? С други думи, кое е това нещо, което ни мотивира да положим толкова труд, за да представим родословието, започнало с Дона? Отговорът е, че не е само един мотивът за това дело. Тук излагаме мотиви не по реда на тяхната значимост. Един от тях е емоционалният момент. Спомените, толкова оскъдни, предавани от поколение на поколение за пър-